

WayScience

I Міжнародна науково-практична
інтернет-конференція

«Сучасний рух науки»

WayScience

I Міжнародна науково-практична
інтернет-конференція

«Сучасний рух науки»

Редакція Міжнародного електронного науково-практичного журналу «WayScience»

Матеріали подані в авторській редакції. Редакція журналу не несе відповідальності за зміст тез доповіді та може не поділяти думку автора.

Сучасний рух науки: тези доп. I міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, 29-30 березня 2018 р. – Дніпро, 2018. – 175 с.

I міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Сучасний рух науки» присвячена головній місії Міжнародного електронного науково-практичного журналу «WayScience» – прокласти шлях розвитку сучасної науки від ідеї до результату.

Тематика конференцій охоплює всі розділи Міжнародного електронного науково-практичного журналу «WayScience», а саме:

- державне управління;
- філософські науки;
- економічні науки;
- історичні науки;
- юридичні науки;
- сільськогосподарські науки;
- географічні науки;
- педагогічні науки;
- психологічні науки;
- соціологічні науки;
- політичні науки;
- інші професійні науки.

Дніпро – 2018

ЗМІСТ

Богданець А.В. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ПІДГОТОВКИ ЮРИСТІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ НІМЕЧЧИНИ.....	9
Бодненко Т.В., Русіна Н.Г. СТВОРЕННЯ 3D МОДЕЛІ В СИСТЕМІ АВТОМАТИЗОВАНОГО ПРОЕКТУВАННЯ.....	13
Бошота Н.В. РИЗИКИ В ДІЯЛЬНОСТІ ТУРИСТИЧНОГО ПІДПРИЄМСТВА.....	17
Voloshyna N.V. GESTALT CYCLE OF CHANGES IN THE PROGRAM OF SOCIAL AND PSYCHOLOGICAL SUPPORT FOR ORGANIZATIONAL CHANGES.....	21
Гальцева Т.О. НАВЧАЛЬНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДОРОСЛОГО У КОНТЕКСТІ САМОЕФЕКТИВНОСТІ.....	24
Голованов Б.Д. ИДЕОЛОГИЯ VS ПОЗИТИВНАЯ НАУКА В ПОСТСОВЕТСКОЙ МЕНТАЛЬНОСТИ.....	28
Гончарук В. В. СУТНІСТЬ І СТРУКТУРА ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ.....	32
Житко А.О. ПОЛІТИЧНА СКЛАДОВА МЕРЕЖЕЦЕНТРИЧНИХ ВІЙН.....	37

Іванишин Т. В. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПАРАМЕТРІВ ДВОВЕРСТАТНОЇ АВТОМАТИЗОВАНОЇ ЛІНІЇ З НЕСТАБІЛЬНИМ РИТМОМ РОБОТИ.....	40
Івань А.О. СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДІТЕЙ – ПРОБЛЕМА СЬОГОДЕННЯ.....	46
Кирилюк Ю.О., Орлов О.Г. ПЛАНУВАННЯ ЯК ЗАГАЛЬНА ФУНКЦІЯ МЕНЕДЖМЕНТУ.....	50
Кічук А.В. АКТИВІЗАЦІЯ ІНТЕРЕСУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ДО ЕКОЛОГІЧНОЇ ПРОБЛЕМАТИКИ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	55
Косович Н.М. ПРОПЕДЕВТИКА ГЕОМЕТРІЇ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	58
Костюченко О.В. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ФАКТОРИ УСПІШНОГО УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТ-КОМАНДОЮ.....	62
Котченко М.В., Філяур Т.В. РОЛЬ СОРТОВИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ У ФОРМУВАННІ ПРОДУКТИВНОСТІ ТА ЯКОСТІ НАСІННЯ СОНЯШНИКУ В УМОВАХ ПІВНІЧНОЇ ЧАСТИНИ СТЕПУ УКРАЇНИ.....	67
Кузнєцова І.І. ІНСТРУМЕНТИ ІСЛАМСЬКОГО БАНКІНГУ.....	70
Лісовська О.В. АНКЕТНЕ ОПИТУВАННЯ ЯК МЕТОД ІСТОРИКО-КРАЄЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.....	74

Лохматова Т.Г. РОЛЬ БАТЬКІВ В ФОРМУВАННІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ ТА ВЗАЄМВІДНОШЕНЬ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	78
Макаревич І.М. ІНФОРМАЦІЯ - СПОСІБ ПРОФЕСІЙНОГО САМОВДОСКОНАЛЕННЯ.....	84
Маліновська О.Я. АНАЛІЗ ЧИННИКІВ ТА ФАКТОРІВ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ.....	86
Marenichenko V.V. THEORETICAL PRINCIPLES OF BUSINESS STATE REGULATION IN UKRAINE.....	91
Москаленко В.М. МЕТОДИ ОЦІНКИ БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВ.....	93
Никишин Е.В. ОСОБЕННОСТИ ЛОГИСТИЧЕСКИХ СЕТЕЙ КООПЕРАТИВНЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ АГРОПРОДОВОЛЬСТВЕННОГО КОМПЛЕКСА.....	97
Пашковська Т. А. АНАЛІЗ ОСНОВНИХ НАПРЯМКІВ РОЗВИТКУ ІСТОРИЧНОГО ОДЯГУ ШКОЛЯРІВ. РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ НАПРЯМКУ МОДИ В ДИТЯЧОМУ ОДЯЗІ.....	102
Петрушова Н.В. ПРИНЦИПИ ВІДБОРУ ТЕКСТІВ ДЛЯ ДОМАШНЬОГО ЧИТАННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ СТУДЕНТАМИ НЕПРОФІЛЬНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ.....	107
Потарська О.А. ВІД ТВОРЧОСТІ ВЧИТЕЛЯ – ДО ТВОРЧОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	112

- Пуйто А.І. ПРОБЛЕМА НАСТУПНОСТІ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ТА МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....116**
- Пуканюк В.В. СТИЛІСТИЧНІ ФІГУРИ СИНТАКСИСУ З ВИКОРИСТАННЯМ ПОВТОРУ В ПОЕТИЧНІЙ ТВОРЧОСТІ М.ТКАЧА.....121**
- Руда М.В. ІНТЕРОПЕРАБЕЛЬНІСТЬ КОНСОРЦІЙНИХ ЕКОТОНІВ ЗАХИСНОГО ТИПУ НА ШЛЯХАХ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ.....123**
- Рудь В.Д., Савюк І.В., Самчук Л.М., Повстяна Ю.С. РЕЦИКЛІНГ ОКАЛИНИ СТАЛІ МЕТОДАМИ ПОРОШКОВОЇ МЕТАЛУРГІЇ ТА СВС-ТЕХНОЛОГІЙ.....126**
- Савченко Л.Л., Сініченкова А.С., Скрипніченко К.Г. РОЗВИТОК ТВОРЧОЇ УЯВИ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ПРОЦЕСІ РОБОТИ З КАЗКОЮ.....132**
- Сергієнко Л.Г. МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РОЗРОБКИ МОДЕЛІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....137**
- Смолин Г. В., Туркот О. А. ЩОДО ПИТАННЯ СПІВВІДНОШЕННЯ ЦИВІЛЬНОГО І ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА.....142**
- Сокотов Ю.В. КОНСТРУКТОРСЬКО-ТЕХНОЛОГІЧНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ МОДЕЛІ ФАХІВЦЯ СТОЛЯРНОЇ СПРАВИ.....147**

Тарасюк Н.А., Копієвська Т.М., Ганущак М.М. РЕГІОНАЛЬНІ ГЕОГРАФІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОЇ АДМІНІСТРАТИВНОЇ РЕФОРМИ.....	152
Ткаченко Г.В. ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ПРОБЛЕМЫ САМОРЕАЛИЗАЦИИ ПРОФЕССИОНАЛА.....	155
Фесюк В.О., Кононюк В.П. ПРОСТОРОВИЙ АНАЛІЗ ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ ПОВЧАНСЬКОЇ ВИСОЧИНИ.....	163
Черніговська О.О. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ КЛІМАТ ОРГАНІЗАЦІЇ.....	167
Чернодубова Е.В., Кійко К.О., Задорожня Ю.О. СУТНІСТЬ ТА ПЕРЕДУМОВИ РЕЙДЕРСТВА В УКРАЇНІ.....	172

3. Злобіна О. Особистісна складова суспільних змін: соціологічний контекст // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. — 2003 - № 3.
4. Злобіна О. Особистість як об'єкт соціальних змін / НАН України; Інститут соціології. - К., 2004.
5. Лукашевич М. Соціалізація людини: структура, функції та механізми реалізації // Шкільна бібліотека. — 2003. — № 5.
6. Рубчевский К. Социализация личности: интериоризация и социальная адаптация // Общественные науки и современность. - 2003. -№ 3.
7. Ходорівська Н. Ситуаційні негативи повсякдення та адаптивні ресурси людини // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. - 2004 - № 4.
8. Циба В. Соціологія особистості: системний підхід (соціально-психологічний аналіз): Навчальний посібник. — К.: МАУП, 2000.

УДК: 005.1

ПЛАНУВАННЯ ЯК ЗАГАЛЬНА ФУНКЦІЯ МЕНЕДЖМЕНТУ

Кирилюк Ю. О., студентка МТІЗ1

факультет ДКМ РДГУ

Орлов О. Г., викладач Рівненський державний

гуманітарний університет

Ефективна співпраця членів організації неможлива без усвідомлення ними спільних цілей і розуміння методів і засобів їх досягнення. Це забезпечується реалізацією функції планування, яка полягає у формуванні системи планів організації загалом і її структурних елементів. Вони охоплюють як стратегічні цілі та завдання, що відображають бачення вищим

менеджментом перспектив розвитку організації з огляду на її внутрішній потенціал та стан і тенденції зовнішнього середовища, так і середньо- та короткострокові плани, спрямовані на реалізацію обраної стратегії.

Найдетальніше функція планування, її способи, методи, види, етапи досліджувалися науковцями у галузі менеджменту та економіки. Дослідження, в яких започатковано вирішення даного питання, показують, що вагомий внесок у розробку питань планування у сфері менеджменту зробили такі вітчизняні дослідники як Гуткевич С. О., Завадський Й. С., Кравчук І. І., Кузьмін О. Є., Дудар Т. Г., Мазаракі А. А., а також ці питання знайшли відображення в практичній діяльності зарубіжних вчених – А. Файоля, Ф. Тейлора, Г. Емерсона, Г. Форда, Т. Штерса, Р. Девіса.

Планування є відправною ланкою в циклі управління. Воно визначає цілі організації і способи її досягнення, тобто відображає рівень осмисленості діяльності організації. Відомий американський фахівець в області управління І. Ансофф назвав планування проектуванням майбутнього і бажаних шляхів його досягнення, одним з найскладніших видів розумової діяльності, доступних людині. [3, с. 119] Термін «планування» (від лат. «planus» – рівний, плоский) в управлінському контексті означає створення, розробку задуму деякої діяльності, роботи на певний період, роботу із зазначенням її цілей, змісту, обсягу, послідовності та термінів, а часто і методів виконання.

Завадський Й. С. пропонує визначення функції планування – вид управлінської діяльності, спрямований на визначення цілей і майбутнього стану організації, а також ресурсів, необхідних для їх досягнення. На основі розробленої системи планів здійснюється організація робіт, мотивація задіяного для їх виконання персоналу, контроль результатів та їх оцінка з точки зору досягнення планових показників[1, с. 53-54].

На думку Мазаракі А. А. планування – стрижнева частина всіх систем управління, процес, за допомогою якого система пристосовує свої ресурси до зміни зовнішніх і внутрішніх умов. Планування є необхідною умовою успішної

діяльності організації в майбутньому, це процес підготовки обґрунтованих перспективних рішень [2, с. 63].

Проаналізувавши вище наведені твердження, ми можемо дати власне визначення: планування як функція управління полягає у виборі оптимальної альтернативи поточного або перспективного розвитку об'єкта управління. Ця альтернатива повинна відповідати інтересам об'єкта управління, його можливостям (ресурсам) і бути розрахована на певний період часу, а також визначати основних осіб, відповідальних за виконання плану. Планування дає можливість взаємопов'язувати всі елементи управління як цілеспрямовану систему.

Залежно від спрямованості та характеру завдань, що вирішуються, Г. Емерсон виділяє три види планування: стратегічне, тактичне та оперативне. [4, с. 83]. Давайте проаналізуємо їх детальніше.

Стратегічне планування полягає здебільшого у визначенні головних цілей діяльності фірми та орієнтоване на визначення запланованих кінцевих результатів, при цьому враховуються способи і засоби досягнення поставлених цілей, а також забезпечення необхідними ресурсами. Стратегічне планування охоплює період в 5-10 років, впливає на функціонування всієї системи управління і має віддалені наслідки.

На тактичному рівні загальні цілі конкретизуються на коротший період – 2-5 років, і відповідно до поставлених завдань залучаються необхідні ресурси. Строк у 2-5 років зумовлений тим, що він співвідноситься із тривалістю проектування і освоєння нової техніки, технології, реконструкції і технічного переозброєння, вирішення масштабних задач по соціальному розвитку підприємства.

Результати тактичного планування оформлюють, як правило, документом економічного і соціального розвитку підприємства. Плани реалізації конкретних підприємницьких проектів на тактичному рівні (плани реконструкції, впровадження нових технологій, створення підприємств і т.п.),

які вимагають залучення до цих процесів інвестицій, розробляють у формі бізнес-планів.

Оперативне планування здійснюється на нижньому рівні організації – це планування конкретних дій на короткотривалій період. Суть оперативного планування полягає в детальній розробці планів підприємств та їхніх підрозділів (цехів, бригад, ферм, навіть робочих місць) на короткі проміжки часу — окремий виробничий період, місяць, декаду, робочий тиждень, добу, зміну. При цьому опрацювання планів органічно поєднується з вирішенням питань організації їх виконання та поточного регулювання.

Характер і зміст планової діяльності в організації визначають принципи планування, дотримання яких сприяє ефективності роботи фірми. А. Файоль виділив 4 основних принципи планування: єдність, безперервність, гнучкість, точність. Значно пізніше американський учений Р. Акофф обґрунтував ще один ключовий принцип планування – принцип участі. Пропоную коротко розглянути основні принципи планування.

Принцип єдності (холізму). Передбачає системний характер планування. Оскільки елементами планування в організації є окремі підрозділи, а значить, окремі частини процесу планування, то між ними має існувати взаємозв'язок.

Принцип безперервності. Полягає в безперервності планування на підприємствах; у розроблені плани відповідно до результатів виконання попередніх планів і з урахуванням змін зовнішнього середовища оперативно вносять корективи.

Принцип гнучкості. Пов'язаний з принципом безперервності. Суть його – у здатності планів і процесу планування змінювати свою спрямованість з огляду на непередбачені обставини.

Принцип точності. Згідно з ним плани мають бути конкретизовані й деталізовані настільки, наскільки дозволяють зовнішні і внутрішні умови діяльності фірми.

Принцип участі. Тісно пов'язаний із принципом єдності. Суть його полягає в участі кожного працівника організації в плановій діяльності

незалежно від посади і функції, яку він виконує. Переваги принципу участі в тому, що, по-перше, кожен учасник організації краще знатиме організацію; по-друге, особиста участь у процесі планування сприяє тому, що плани організації стають особистими планами працівників і кожного з них з'являються чітко визначені мотиви до ефективної праці, зміцнюється командний дух в організації.

Дотримання наведених принципів забезпечує формування осмисленої всіма працівниками цілісної і гнучкої системи планів організації, націленої на збереження і зміцнення її позицій у складному і мінливому зовнішньому середовищі.

На підставі вище наведеного матеріалу можна зробити підсумок про те, що планування відіграє важливу роль в діяльності організації: виявляється в конкретизації цілей розвитку всієї організації, визначення господарських завдань, засобів їх досягнення, термінів і послідовності реалізації, виявлення матеріальних, трудових і фінансових ресурсів, необхідних для вирішення поставлених завдань.

Список літератури:

1. Завадський Й. С. Менеджмент: Management. – У 3т. – Т. 1-3 вид., доп. – К.: Вид-во Європ. ун-ту – 2001. – 264 с.
2. Основи менеджменту: підручник для студентів вищих навчальних закладів / кол. авторів; за ред. А.А. Мазаракі; Харків: Фоліо, 2014. – 846 с.
3. Рутьєв В. А., Гуткевич С. О. Менеджмент. Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 312 с.
4. Біловодська О.А. Маркетинговий менеджмент: навч. посіб. – К.: Знання, 2010. - 332 с.
5. Осовська Г.В., Осовський О.А. «Основи менеджменту» Навчальний посібник / К.: «Кондор», 2016.- 664 с.